

Vicent ANDRÉS ESTELLÉS

I

Fuster me'ls envia "Són uns bons amics" Vénen de Sueca cansats i rendits Els diu la portera "Són tres i repic" Truquen a la porta les deu de la nit Barbes de vint segles la pols del camí Es moquen correctes amb pells de conill "Passeu bons germans" "Gràcies" m'han dit Asseguts a terra parlem discutim recitem els versos i ens mamem el vi Tracem els esquemes i fem un incís a les claus de Déu que és un joc antic Cantelludes pedres s'han assuavit És un homenatge al senyor Espriu que si és bon poeta és també bon fill Sedants i tellines estan interdicts No sé qui tenia un peu adormit Delicadament li estovem el llit Ningú no sabia versos en llatí Fusta d'olivera pic i pala pic al bar una noia amostra el melic Hi ha qui diu que és fals davant de testics Dessota la porta ve el passadís un breu vent sinistre pols i ratolins Cruixen a l'andana arnats pergamins Féiem una pausa i posàvem dins fragments d'Eiximenis que feien bonic Aneu a Mallorca? Em diuen que sí Boix Armengol Heras oh pintors oïu Les joves del poble ¿juguen a la piu? La piu i amagar era un joc gentil Veus de l'horabaixa D'ahí teuladí No sé quin dels quatre es fot el pastís Ai Vicenç Garcia qui et veu i t'ha vist Per sobre els taulells dibuixen amb guix samboris de pena i coixam coixim "Fuster ens envia" tornen a insistir Vam tornar a beure sense cap d'incís i ningun dels quatre no es mamava el dit

II

Arribaran a Pelaires un bon dia pel matí tots carregats de mamelles i de figues en cofí un enrenou d'armadures i d'altres metalls inics Veuran Bellver allà dalt per totes bandes els pins i a la mà dreta la Seu amb la color del pa antic Els tres aniran vers Palma carregats i decidits "Som valencians de poble i amb això ja està tot dit" A Palma hi ha molts pecats "Aneu amb cautela fills El pare i la mare es queden com sempre que aneu patint Aneu sempre per la dreta perquè hi ha molts de perills" Ai ai ai Roselló-Pòrcel de llimeres i dofins Ells volen restablir l'auca de gargalls i de llatins de nards i seminaristes i nobles guerrers ardits d'aquell semen o d'andanes d'un foc no mai extinguit Les coves de Portals Veig arrapades amb els dits el pa amb oli que tacava els estigmes els escrits Mossèn Costa

dalt la trona com un mariner antic feia un sermó de braons i d'arguments decisius Es va morir dalt la trona ai qui ho havia de dir tan jove i ben paregut tan pulcre sabut i fi el senyor moll reedita uns poemes escollits Horaci Ovidi i Virgili feien molt bo el sofregit La plaça de Santa Eulària té arbres i teuladins i t'daneses propicies a l'hivern com a l'estiu Bragues i sostenidors i rams de preservatius Un sol de mel i tomello cau en fideus en esguits pel claustre de Sant Francesc un cel rentat i aclarit Mireu Ca'n Joan de S'Aigo que ol a cisterna i florit Prop està la lleteria on hi ha el tabac ros furtiu

III

Tendres inicis i ferocitats i castedat de savieses cautes no retringien les velocitats i resseguien opulentes pautes Campana vella sí bonys i forats i un cansament digníssim d'argonautes Protuberàncies humanitats Hi ha cossiols cosines hi ha cunyats Van per les vinyes fraudulentos flautes Correctes cavallers com pets inflats i pels matins de l'aigua crèdits nautes Hi ha famas hi ha prestigis hi ha forats Hi ha culs en terra tan assaonats Jo pensava gustós el paisanatge i en un sinistre acreditat sèller un plateret d'olives i formatge i un vi fullós semblant un garrofer Em demorava humà pel seu paisatge i són coses que passen què em de fer No duen entre pèls el tatuatge que va immortalitzar Conxa Piquer Ells l'amostren igual que un heretatge i saben fer allò que volen fer i paguen al seu temps el sequiatge Monstruós grandióc cèlic i brut ufanat però mai reconegut un nuvolet I enllà enl nostre brancut Coneix el laberint qui està perdut Fill de la meua vida tan sabut Un onanisme flàccid lent i astut L'esguet de porga greu i llarguerut Molt de gust en haver-los conegut ¿Mengem destresses o bevem l'eixut? Pels cantons les veus deien ¡Tururú!

IV

Heras Boix Armengol Creixen voguen els dies de corpore insepulto com deien les esqueles amb un dol per les vores i moltes indulgències Inutilment escric intente unes paraules cossos que s'inflen dies en cotó-en-pèl que flota prosperitats cadires novocaína raptos o projectes de núvols de pols i cansament Heras Boix Armengol Aneu a Sant Francesc

**enguany que jo no vaig i mireu el sepulcre de Ramon Llull
Pengeu el s vostres quadres les vostres hecatombes i en aquell
sèller d'Inca pessigueu com si fossen adelerats mugrons les
olives partides Us espere llegint els versos vellutats d'un jove
que vivia al carrer dels Oms i escriví els millors versos
incendiats de vinyes Ja està No teniu pèrdua Al carrer de la
Torre de l'Amor hi ha uns amics No m'envieu postals**

(Catàleg Sala Pelaires, Palma de Mallorca 1973)